

Fru Dorte Bennedsen siger, at de kan støtte mange af initiativerne, men fru Dorte Bennedsen siger ikke, hvad det er for nogle, de ikke kan støtte.

Hr. Bjørn Elmquist var lidt mere konkret og sagde klart og tydeligt: Civile agenter, nej. Jeg kan for øvrigt oplyse hr. Bjørn Elmquist om, at det støttede han den 13. februar 1985, så kan hr. Bjørn Elmquist selv gå hen og se, hvad det var han sagde. Det er fair nok, at man kan skifte mening, og man behøver ikke være enig. Jeg accepterer, at man skifter mening.

Anonyme vidner vil hr. Bjørn Elmquist heller ikke være med til. Det vil Enhedslisten heller ikke. Der skal jeg lige gøre Enhedslistens ordfører opmærksom på, at hvis man indfører anonyme vidner, som der faktisk var et antal af Strafferetsplejerådets udvalgsmedlemmer, der anbefalede i midten af 1980'erne, betyder det skam ikke, at forsvareren ikke får navnet. Det er den tiltalte, der ikke får det. Forsvareren, dommeren og anklageren kender selvfølgelig navnet på vidnet – og så for øvrigt vidnet selv. Det var dét.

Jeg har sådan ligesom fornemmet, hvad det er, man ikke vil være med til. Jeg vil da godt bede om, at man overvejer utrolig meget, om eksempelvis tilfældighedsfund ikke skal med; jeg kan ikke se, det står i lovkatologet, og det forekommer mig helt grotesk. Vi tager en direkte sag, hvor politiet har fået en dommerkendelse på, at det må aflytte to rockere i forbindelse med meget grov narkokriminalitet. Strafferammen er over 6 år. Politiet aflytter disse to rockere og optager alt på bånd. Under samtalen mellem de to rockere siger den ene pludselig til den anden: For øvrigt er vi ved at løbe tør for de panserværnsraketter, vi stjæl ovre i Sverige for 2 år siden – og det er jo situationen i dag. Så siger den anden: Jamen jeg ved, at de nede på Antvorskov Kaserne har et depot ude i skoven, dér kunne vi måske skaffe nogle. Det lyder søreme godt, siger den første, lad os få Brian og Sten med, og lad os mødes og aftale det nærmere. Så bliver telefonsamtalen cuttet, men politiet har det alt sammen på bånd.

Det er udelukket efter gældende regler, at det kan bruges som bevis i retten, for strafferammen er op til 4 år, og tilfældighedsfund kan kun anvendes, hvis strafferammen er op til 6 år. Så selv om man stjæler en kampvogn eller aftaler, at man vil gøre det, kan det ikke bruges som bevis. Sådan er retstilstanden, og det har vi ønsket ændret. Igen: Det kan en almindelig afdelingschef lave på 3 timer.

Så til sidst: Civile agenter. Jeg kan forstå, der er nogle, der er imod det. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at det altså igen var en fuldstændig enig arbejdsgruppe med alle embedsmændene fra Justitsministeriet, alle embedsmændene fra Politimesterforeningen, Rigspolitichefen, embedsmænd fra Rigsadvokaturen og fængselsvæsenet, der foreslog det for 1½ år siden.

Ud over det skal det måske også lige nævnes, at i Strafferetsplejeudvalget bestående af 7 medlemmer – det er dem, der sidst har udtalt sig om det her, og det var i midten af 1980'erne – var to dommere, en landsdommer og en byretsdommer, en forsvarsadvokat og en professor, dr.jur. Hans Gammeltoft-Hansen, den nuværende ombudsmand. Alle syv medlemmer udtalte i enighed, at politiagenter skulle der selvfølgelig være mulighed for, og der skulle også være mulighed for i særlige tilfælde at anvende civile agenter. Så jeg synes nok, at når en enig arbejdsgruppe og et enigt Strafferetsplejeudvalg siger, at langt mere kriminalitet kan opklares på denne måde, skal man være meget stærk i troen og meget stærkt ville beskytte de kriminelle for at sige nej.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Først vil jeg gerne sige tak til hr. Helge Adam Møller for de pæne ord om medarbejderne i Justitsministeriet. Det er korrekt, at de er både uhyre dygtige og uhyre flittige. Jeg tror ikke, der er ret mange mennesker, der arbejder så mange timer, som de rent faktisk gør.

Men det forslag, vi taler om her, er altså ikke slet så enkelt at lave, som hr. Helge Adam Møller siger. For at få et helt logisk system bygget op om disse ting bygger det dels på tre betænkninger fra Strafferetsplejeudvalget, dels på planen om organiseret kriminalitet, så det er altså en lidt mere omfattende ting. Men jeg vil da gerne sige, at tilfældighedsfund også indgår i de overvejelser, der gøres om det.

I øvrigt vil jeg gerne sige om meddelere og agenter, at jeg ikke tror, at nogen i politiet i og for sig forestiller sig, at det, man kalder agenter, infiltration og den slags ting i rockermiljøer, overhovedet har nogen interesse. Det tror man ikke på kan være virksomt i Danmark.

Det, der er tale om, er, hvor grænsen går mellem en meddeler og en agent, når der f.eks. er tale om en narkoforsendelse. Det trænger til at blive præciseret, hvad der er det ene, og hvad der er det andet. Højesteret afsiger mig bekendt